

Una volta més

Avui, l'objectiu de dèficit torna a ser protagonista. La majoria de portades i titulars de premsa en parlen. Caldria dir que en més o gens encert en funció del lloc d'edició de la capçalera, és clar. Des de l'ARA, amb el titular "1,58% ens prenen el número", fins a ?El Economista": "Montoro se salta la Ley al premiar el exceso de déficit autonómico". I això només és el principi. Un altre principi.

Madrid ja ha fixat la xifra: 1,58% d'objectiu de dèficit. Un percentatge que comporta 2.600 milions d'ajustaments en l'actual exercici, sumats als que ja s'han fet. Tanta asfíxia, per tant, significaria eliminar pilars bàsics de la societat del benestar. Inacceptable. L'1,58% és una xifra que s'allunya descaradament de la que el Govern català havia previst: el 2%. Fins i tot el PP català defensava un 1,7% pel cap baix, un percentatge també baixíssim. Ara m'agradarà escoltar la portaveu popular i veure quina disciplina de partit articula, sabent que la xifra dispara directament a la línia de flotació de Catalunya. Amb aquesta nova situació, l'elaboració i aprovació dels pressupostos catalans és complicadíssima.

El més curiós i coincident de tot és que, una altra vegada, la situació pel govern central és privilegiada. L'objectiu de dèficit que l'estat s'acaba autoadjudicant és de més de dues terceres parts del permès per la UE. Lògic: si es retalla dèficit a les autonomies, el govern central n'acumula la resta. Per tant, Madrid podrà continuar mantenint totes les estructures que durant tant de temps ha anat alimentant. Per això, Andreu Mas-Colell resumia la reunió com un triomf "de la uniformitat sobre la racionalitat" o "de l'altiplà sobre el Mediterrani".

Per si això no fos poc, abans del Consell de Política Fiscal i Financera del dimecres a Madrid, van anunciar al Conseller d'Economia i Finances que el 2014 Catalunya rebrà 500 milions d'euros menys en ingressos fiscals per part de l'estat. Doble asfíxia i maltractament. Insostenible.

Vista la situació actual, únicament es pot fer una cosa des de Catalunya. Fer front comú. Només des de la unitat i el respecte al poble català podem donar resposta als atacs de l'estat.